

когого прѣди малко бѣше свѣршилъ. Като видѣ този образъ Шатильонъ издаде гласъ на почудваніе, но не сполучи освѣтъ едно прѣзрително усмихваніе. Онзи образъ прѣдставяше чудесно наистинъ, господжъ Мазаниелицъ, въ царскитѣ ѣ прѣмѣны, който образъ масторската рѣка на Лужара бѣше исписала на платно въ два дни, и който Мазаниель, като тури въ единъ обтокъ (черчеве) позлатенъ и кадилянъ, въ който бѣше понапрѣдъ туренъ образътъ на Лудодика 14-го, прѣдстави го прѣдъ вратата си на очигледъ на народа, който го посрѣтнъ съ прѣхласнати выкове отъ радость, и за мщеніе.

Напрасно Маркызътъ, който гледаше прѣзъ прозорецътъ тѣзи движения, търсаше въ тѣхъ добритѣ извѣстія на съгледатая мышкаринъ.

При това твърдѣ му бѣше криво като гледаше че живописецътъ оставаше като трете лице при Мазаниела, но понеже разбираше че таквъзъ шѣше да е повелѣніето на домакыня, не направи никакво забѣлжваніе за това.

Обрѣженъ съ хладнокрѣвіето което характеризова мъжіетъ отъ высше сѣловіе, попыта рыбаля каквы извѣстія има за Маріѣ Аркекъ.

Но прѣди да раскажѣмъ за тѣзи сѣтъ за по добро разясненіе нека опишемъ мѣстото на драмѣтъ и подличницѣтъ.

Въобразѣте си единъ лазаронинъ полуголъ, оборенъ отъ прѣдишнъ бѣдность и смаянъ отъ сегашното промѣненіе; въобразѣте си стѣны окѣдены и почернѣлы, голы отъ всяко украшеніе, постелкѣ отъ който ся ронеше патѣпканата плява; столыны (масы) дебелы и кривы и хромы столове; коншны, сѣждове за готвеніе и орѣжіе разнебытено натрупаны; а на срѣдъ единъ желѣзенъ огникъ (мангалъ) на който една стара баба обрашае рыбы да ся пекѣтъ и поливаше кравіе масло раступено въ едно гърне съ макароны; въобразѣте си всичко това и за приращеніе на то-